alenlu, via maniko ~iĝas en la saŭco. Kp bani.

*Treni (tr). Pene tiri post si : azeno ~is la veturilon; ne volas kokin' al fesleno, sed oni ĝin ~as perforte Z; la limako malrapide sin ~is sur la lero ; ruĝa ŝalo longe ~iĝas posl ŝi ?; ~i la kruron (malfacile paŝi pro laceco, vundo, malsano); ~iganta (Kp TESTUDE) paŝo; (f): ~i sian vivon de mizero al mizero Z; ~i sian malluman, pezan k senesperan ekzistadon Z : la dimanĉon ni ~as enuon anslataŭ plugilon; tagoj post tagoj ~e pasis; ~iĝi en la vojsulkoj de la rutino; la horoj ~iĝas maldiligente B. Kp hampi. ~aĵo. 1 Io ~ita aŭ ~iĝanta : nebulaj ~ajoj. 2 Longa pendanta parto de vesto etendiĝanta sur grundo aŭ planko : havi longan ~aĵon ĉe la vesto Z. Kp vosto. Kun~i (tr). 1 ~i kun si : kun~i en vojaĝo multajn pakaĵojn; kun ~i la balaston de pasintaj epokoj. 2 (i) Nepre sekvigi : malfeliĉo malfeliĉon kun~as Z : liu decido kun~os mullajn malfacilaĵojn. ~ŝipo. Motorŝipo, kiu tiras alian ŝipon.

treti Z (tr). Premi per piedoj : ~i vinberojn; ~i en vinpremejoj Z; li sur~is la piedojn de la virino Z; tenu vin proksime de mi, por ke neniu ~u sur vin Z; liaj ŝaoj estis ~platigilaj Z.

*Trezoro. 1 Amaso da kaŝitaj moneroj aŭ multvaloraj objektoj : Irovi ~on en ruinoj B. 2 (f) lo tre ŝatinda: liu libro estas vera ~o de scienco; arkilektura, lingoa ~o; la verko de Z estas ~o por la homaro. 3 (f) Karesa nomo pp iu tre kara: mia anĝelo, mia ~o B (Vd ESPERO 3, ĜOJO 2, GLORO 2). ~ejo. Loko, kie oni gardas ~on aŭ multvaloran monon.

*Tri. Du k unu. ~unuo (Rk). Kuniĝo de tri apartaj personoj, Patro, Filo k Sankta Spirito, konsistigantaj, iaŭ ia kristana mistero, unu solan Dio.

trlo b. Muzikverko aŭ kanto konsistanta el tri partoj.

triaso &. Geologia formacio de la sekundara epoko. Vd devono, diaso, Juraso, krietaceo, liaso, siluro.

tribo 7. 1 Grupo da fratrioj aŭ kurioj kunigitaj per religia ligilo, havanta protektantan dion k propran komunan sanktejon. Kp Genro, Klano. 2 Idaro de ĉiu el la 12 hebreaj patriarkoj. tribordo 📜. Dekstra flanko de ŝipo rigardante al la pruo: la ~o eslas signita per verda /ajro. Kp вавовро.

*Tribuno. Podio por oratoro.

Tribunaio. 1 Jugistaro. 2 Juĝejo.

Tributo. Tio, kion devas periode pagi aŭ liveri iu regno al alia kiel signo de dependeco: (f) ~o de admiro, de respeklo. ~i (tr). ~e liveri: (f) ~u at Dio gloron k potencon Z. Kp imposto, kontribucio.

triciklo Z. Trirada veiceipedo.

Trigonometrio. Parto de la geometrio pritraktanta ĉiujn elementojn de trianguloj.

trifino <u>arf.</u> G. de parazitaj vermoj, kiu vivas en la muskoloj de porkoj k kiu kaŭzas tre gravan malsanon ĉe homoj, kiuj ĝin manĝas.

*Triki (tr). Fari mašteksajon plektante fadenojn per vergetoj aŭ per speciala maŝino. ~iio. Rekta vergeto uzata por ~i. Kroĉ~l (tr). ~i per vergeto kroĉilforme entranĉita ĉe la ekstremajo.

*Trikoto. Trikita teksajo aŭ vesto.

*Trito. Rapida ripetado de du sonoj, kiujn disigas nur tono aŭ duontono. ~i (ntr). Aŭdigi ~ojn : la alaŭdo ~adis Z.

*Trinkl (tr). Gluli fluaĵon : ~i kiel spongo (avide k multe); ~i akvon el la pulo Z, el gluso; doni ~i at iu Z; ~u el la vino, kiun mi enverŝis Z; ~i pro ies sauo Z; aroma, ebriiga ~ajo Z; vi min manĝigos, mi vin ~igos Z; el~i per unu tiro Z. Kp drinkl, sorbi. Vd tino. ~mono. Donaeo de kelkaj moneroj al kelnero aŭ servisto (Kp gratifiko).

triodo 🔍 Trielektroda iampo.

trioleto (V). Fiksforma okversa poemeto kun ripeto de la unua verso post la tria k de la du unuaj post la sesa.

*Tripo. Manĝebla intesto de bestoj.

triptiko. Fermebla pentraĵo sur tabulo, konsistanta el 3 kunfaldeblaj partoj.

*Tritiko. Greno, el kies grajnoj oni faras plej bonan farunon (lriticum).

Trlumfo. 1 Ĉe la antikvaj Romanoj, pompa k solena eniro de militestro post granda venko. 2 Granda venko, granda sukceso montriganta per eksteraj signoj: